Member Association
International Federation of
Consulting Engineers (FIDIC)

جامعه مهندسان مشاور ایران
IRANIAN SOCIETY OF
CONSULTING ENGINEERS
تأسیس ۱۳۵۲

November 24, 2026

۳ آذرماه ۱۴۰۵

In the Name of Almighty God

Human beings are members of a whole,
In creation of one essence and soul.

Safeguarding Critical Infrastructure: A Shared Responsibility of the Global Engineering Community in Protecting Civilizational Heritage and the Future of Humanity

The Iranian Society of Consulting Engineers continues to fulfil its professional and historic mission in advancing development, reconstruction, and the enhancement of human quality of life at a time when the escalation of political and security-related conflicts on the international stage has placed valuable engineering achievements, national assets, and the developmental legacy of past generations, as well as the inheritance entrusted to future generations, at greater risk than ever before.

In a world where knowledge and technology should serve human advancement, the protection of vital resources, and the creation of a safer and more sustainable future, it is deeply regrettable that the fundamental infrastructure upon which the life and development of societies depend is sometimes turned into an object of dispute and threat amid geopolitical rivalries and political and security considerations; as though the achievements of decades of collective wisdom, effort, and national investment could be stripped of their inherent value and dignity in the calculations of short-term power politics.

The recent report published by The New York Times, addressing Iran's dams and water infrastructure in relation to their various

به نام بزرگ‌مهندس هستی

بنی‌آدم اعضای یک پیکرند که در آفرینش ز یک گوهرند

صیانت از زیرساخت‌های حیاتی؛ مسئولیت مشترک جامعه جهانی مهندسی در پاسداری از میراث تمدنی و آینده بشریت

جامعه مهندسان مشاور ایران در شرایطی به ایفای رسالت حرفه‌ای و تاریخی خود در مسیر توسعه، آبادانی و ارتقای کیفیت زندگی انسان‌ها ادامه می‌دهد که گسترش منازعات سیاسی و امنیتی در عرصه بین‌المللی، دستاوردهای ارزشمند مهندسی، سرمایه‌های ملّی و میراث توسعه‌ای نسل‌های گذشته و آینده را بیش از هر زمان دیگری در معرض مخاطره قرار داده است.

در جهانی که دانش و فناوری باید در خدمت تعالی انسان، حفاظت از منابع حیاتی و ساختن آینده‌ای ایمن‌تر و پایدارتر قرار گیرد، مایه تأسف است که گاه زیرساخت‌های بنیادین حیات و توسعه جوامع، در سایه رقابت‌های ژئوپلیتیکی و ملاحظات سیاسی و امنیتی، به موضوع مناقشه و تهدید تبدیل می‌شوند؛ گویی آنچه حاصل دهه‌ها خرد، تلاش و سرمایه‌گذاری ملت‌هاست، می‌تواند در محاسبات مقطعی قدرت، از ارزش و حرمت ذاتی خود تهی شود.

انتشار گزارش اخیر نیویورک تایمز و طرح موضوع سدها و زیرساخت‌های آبی ایران در ارتباط با کارکردهای گوناگون آنها، شایسته تأمل است.

تهران - ولنجک - خیابان بیست و ششم - میدان البرز - نبش خیابان سلامی - شماره ۲۵ - کدپستی: ۱۹۸۴۷-۴۶۸۱۱ - تلفن: ۶۰-۶۲۵۹ ۲۲۴۰ نمابر: ۶۲۵۸ ۲۲۴۰
ISCE Building , Velenjak Ave. , 26 th St. , No. 25 , Tehran 19847-46811 - Tel: (+98 21) 2240 6259 - 60 Fax: (+98 21) 2240 6258
e-mail: info@irsce.org www.irsce.org

functions, warrants serious consideration. Undoubtedly, examining and analysing the functions of infrastructure does not, in itself, constitute an invitation to attack or destroy such facilities. The fundamental concern, however, arises when the issue is presented inaccurately or misleadingly, without access to sufficiently substantiated and comprehensive information and without due consideration of the vital and developmental roles of these facilities. Such an approach, particularly in the context of political and security-related conflicts, may give rise to interpretations that undermine the protective status of civilian infrastructure or contribute to the normalisation of threats against it.

بی‌تردید، بررسی و تحلیل کارکردهای زیرساختی، به‌خودی‌خود به معنای دعوت به تعرض یا تخریب آنها نیست؛ لکن نگرانی بنیادین آنجا است که مطرح نمودن غیرواقعی موضوع بدون در اختیار داشتن اطلاعات متقن و کافی و بدون توجه به نقش حیاتی و توسعه‌ای آنها، ممکن است در فضای منازعات سیاسی و امنیتی، زمینه برداشت‌هایی را فراهم آورد که به تضعیف جایگاه حمایتی زیرساخت‌های غیرنظامی یا عادی‌سازی تهدید علیه آنها بیانجامد.

No political disagreement, security consideration, or international rivalry should ever become a pretext for disregarding human and civilizational values or the rights of future generations.

هیچ اختلاف سیاسی، ملاحظه امنیتی یا رقابت بین‌المللی نباید به دستاویزی برای نادیده انگاشتن ارزش‌های انسانی، تمدنی و حقوق نسل‌های آینده تبدیل شود.

Dams, power plants, water and energy networks, and other infrastructure facilities are far more than mere collections of structures, equipment, and material assets. They embody collective human ingenuity, represent the accumulated efforts of successive generations, and constitute the enduring heritage of nations that have striven to overcome natural constraints, meet essential needs, and lay the foundations for a prosperous and sustainable future.

سدها، نیروگاه‌ها، شبکه‌های آب و انرژی و دیگر تأسیسات زیربنایی، صرفاً مجموعه‌ای از سازه‌ها، تجهیزات و سرمایه‌های مادی نیستند؛ بلکه تجلی خرد جمعی، حاصل تلاش نسل‌های متوالی و میراث ماندگار ملت‌هایی است که برای غلبه بر محدودیت‌های طبیعی، تأمین نیازهای اساسی و بنیان نهادن آینده‌ای آباد و پایدار کوشیده‌اند.

Damage to such infrastructure can extend far beyond physical and economic losses. It can place water and food security, public health, environmental balance, and the continuity of the social and economic life of communities at profound and, in some cases, irreversible risk. Such consequences neither necessarily remain

آسیب به این زیرساخت‌ها، فراتر از خسارت‌های فیزیکی و اقتصادی، می‌تواند امنیت آبی و غذایی، سلامت عمومی، تعادل زیست‌محیطی و استمرار حیات اجتماعی و اقتصادی جوامع را با مخاطراتی عمیق و گاه جبران‌ناپذیر مواجه سازد؛ پیامدهایی که نه الزاماً در مرزهای جغرافیایی محصور می‌مانند و نه با پایان منازعات سیاسی خاتمه می‌یابند.

confined within geographical borders nor come to an end with the cessation of political conflicts.

ویرانی یک زیرساخت حیاتی، تنها تخریب یک دستاورد مهندسی نیست؛ بلکه می‌تواند فرو ریختن بخشی از بنیان‌های زندگی، نابودی ماحصل تلاش نسل‌ها و محروم ساختن آیندگان از میراثی است که با دانش، رنج و امید بنا نهاده گردیده است.

The destruction of a critical infrastructure facility is not merely the loss of an engineering achievement; it may also entail the collapse of part of the foundations of human life, the destruction of the fruits of generations of endeavour, and the deprivation of future generations of a legacy built through knowledge, hardship, and hope.

از این منظر، مسئولیت جامعه مهندسی به طراحی، ساخت و بهره‌برداری از تأسیسات محدود نمی‌شود؛ بلکه تعهدی مستمر به ایمنی، پایداری، منافع عمومی و پاسداری از آینده بشریت را نیز در بر می‌گیرد. این تعهد، ماهیتی فراملی و بین‌نسلی بوده و اعتبار آن در استقلال از تعلقات سیاسی، جغرافیایی و منافع گذرا نهفته است.

From this perspective, the responsibility of the engineering community extends far beyond the design, construction, and operation of facilities. It also encompasses an enduring commitment to safety, sustainability, the public interest, and the protection of humanity's future. This commitment is inherently transnational and intergenerational, and its legitimacy rests upon its independence from political and geographical affiliations and transient interests.

اصول بنیادین اخلاق حرفه‌ای و موازین پذیرفته‌شده حقوق بشردوستانه بین‌المللی نیز بر ضرورت حفاظت از انسان‌ها و تأسیسات حیاتی تأکید دارند. حمایت ویژه پیش‌بینی‌شده برای برخی تأسیسات حاوی نیروهای خطرناک، از جمله سدها، در ماده ۵۶ پروتکل الحاقی اول کنوانسیون‌های ژنو، با شرایط و حدود مقرر در آن، گواه اهمیت این موضوع در صیانت از جمعیت غیرنظامی است.

The fundamental principles of professional ethics, together with the established norms of international humanitarian law, likewise underscore the imperative of protecting human life and vital infrastructure. The special protection afforded, under the conditions and within the limits prescribed therein, to certain installations containing dangerous forces, including dams, under Article 56 of Additional Protocol I to the Geneva Conventions, stands as a testament to the importance attached to this matter in safeguarding civilian populations.

جامعه مهندسان مشاور ایران بر این باور است که دفاع از زیرساخت‌های حیاتی یک سرزمین، پاسداری از حقوق بنیادین انسان‌ها، حرمت دانش، استمرار توسعه و میراث مشترک تمدن بشری است. این اصل باید فارغ

The Iranian Society of Consulting Engineers firmly believes that defending the critical infrastructure of any country is, in essence, an act of safeguarding fundamental human rights, upholding the dignity of knowledge, ensuring the continuity of development, and protecting the

shared heritage of human civilization. This principle must be respected equally in relation to all nations, irrespective of nationality, political affiliation, or geographical location.

Accordingly, the global engineering community, professional associations, and internationally recognised institutions, particularly the International Federation of Consulting Engineers (FIDIC), are expected, in recognition of their professional standing, technical authority, and ethical responsibilities, to adopt a clear, independent, and principled position grounded in professional ethics in response to approaches that may undermine the integrity and security of critical infrastructure. This appeal underscores the imperative of safeguarding the values upon which the international credibility of the engineering profession is founded.

It is incumbent upon these institutions to draw upon their scientific and professional expertise and international networks to place the protection of critical infrastructure on the agenda of specialised dialogues and discussions on professional ethics; to raise awareness of the human, social, and environmental consequences of threats against such facilities; and, by strengthening international cooperation, to play an effective role in preventing the normalisation of such threats and preserving the developmental achievements of nations.

It goes without saying that the independence and credibility of professional ethics acquire their true meaning only when their fundamental principles are respected and defended, even under the most challenging circumstances and in the face of the most conflicting interests.

از هرگونه تمایز ملّی، سیاسی یا جغرافیایی، درباره تمامی ملت‌ها به‌صورت یکسان محترم شمرده شود.

بر همین اساس، از جامعه جهانی مهندسی، انجمن‌های حرفه‌ای و نهادهای معتبر بین‌المللی، به‌ویژه فدراسیون بین‌المللی مهندسان مشاور (FIDIC)، انتظار می‌رود به اعتبار جایگاه تخصصی، مرجعیت حرفه‌ای و مسئولیت اخلاقی خود، در برابر رویکردهایی که می‌توانند حرمت و امنیت زیرساخت‌های حیاتی را تضعیف کنند، موضعی روشن، مستقل و مبتنی بر اصول و اخلاق حرفه‌ای اتخاذ نمایند. این دعوت تأکیدی بر ضرورت پاسداری از ارزش‌هایی است که اعتبار جهانی حرفه مهندسی بر آنها استوار شده است.

شایسته است این نهادها با بهره‌گیری از ظرفیت علمی، حرفه‌ای و ارتباطات بین‌المللی خود، موضوع حفاظت از زیرساخت‌های حیاتی را در دستور کار گفت‌وگوهای تخصصی و اخلاق حرفه‌ای قرار داده، نسبت به پیامدهای انسانی، اجتماعی و زیست‌محیطی تهدید این تأسیسات آگاهی‌بخشی کنند و با تقویت همکاری‌های بین‌المللی، در پیشگیری از عادی‌سازی چنین تهدیدهایی و پاسداشت دستاوردهای توسعه‌ای ملت‌ها نقشی مؤثر ایفا نمایند.

طبعاً استقلال و اعتبار اخلاق حرفه‌ای زمانی معنا می‌یابد که اصول بنیادین آن، حتی در دشوارترین شرایط و در برابر متعارض‌ترین منافع نیز مورد احترام و دفاع قرار گیرد.

The global engineering community cannot remain indifferent to the fate of the very achievements in whose creation and advancement it has played such an essential role. At its very core, engineering embodies a mission of creation, protection, and responsibility towards the future; a mission whose preservation transcends professional obligations and constitutes a profound human and civilizational commitment.

جامعه جهانی مهندسی نمی‌تواند نسبت به سرنوشت دستاوردهایی که خود در آفرینش و تکامل آنها نقشی اساسی داشته است، بی‌تفاوت بماند. مهندسی در جوهر خویش، رسالت سازندگی، پاسداری و مسئولیت در برابر آینده است؛ رسالتی که صیانت از آن، فراتر از یک تکلیف صنفی، تعهدی انسانی و تمدنی به شمار می‌رود.

Today, more than ever, it must be recalled that human civilization has been built upon the foundations of wisdom, cooperation, solidarity, and the sustained efforts of successive generations; foundations that may be destroyed with ease, while the achievements they embody may, in some cases, prove impossible to recreate.

امروز بیش از هر زمان دیگری باید یادآور شد که تمدن بشری بر بنیان خرد، همکاری، همبستگی و استمرار تلاش نسل‌ها استوار شده است؛ بنیانی که ویران ساختن آن آسان، اما بازآفرینی دستاوردهایش گاه ناممکن است.

The world is not the exclusive inheritance of any state, politician, nation, or generation; it is a shared trust that must be passed on to future generations with wisdom, responsibility, and integrity.

جهان، میراث انحصاری هیچ دولت، سیاست‌مدار، ملّت یا نسلی نیست؛ امانتی است مشترک، که باید با خرد، مسئولیت و شرافت به آیندگان سپرده شود.

We, as engineers, regardless of borders, nationalities, or differences, share a responsibility to uphold this commitment; a commitment that reminds us that the true value of knowledge lies not in the power to destroy, but in the capacity to build, protect, preserve, and inspire hope for the future of humanity.

ما مهندسان، فارغ از مرزها، ملیت‌ها و اختلافات، در برابر این عهد مسئولیم؛ عهدی که یادآور می‌شود ارزش حقیقی دانش، نه در قدرت ویران ساختن، بلکه در توان آباد کردن، پاسداری، صیانت و امید بخشیدن به آینده انسان‌ها است.

Guided by this conviction and in honour of the historic mission of the engineering profession, the Iranian Society of Consulting Engineers calls upon all specialised and professional institutions around the world to stand together and act responsibly in defending the dignity and protection of critical infrastructure, safeguarding

جامعه مهندسان مشاور ایران، با اتکا به این باور و در پاسداشت رسالت تاریخی حرفه مهندسی، از تمامی نهادهای تخصصی و حرفه‌ای جهان دعوت می‌کند تا در دفاع از حرمت زیرساخت‌های حیاتی، حفاظت از

the developmental achievements of nations, and preserving the shared future of humanity.

دستاوردهای توسعه‌ای ملّت‌ها و صیانت از آینده مشترک بشریت، مسئولانه و هم‌صدا گام بردارند.

M. Kiafar

Chairman of the Management Council

Iranian Society of Consulting Engineers

